

No. 45885*

**Netherlands
and
Yugoslavia**

Agreement on encouragement and reciprocal protection of investments between the Kingdom of the Netherlands and the Federal Republic of Yugoslavia. The Hague, 29 January 2002

Entry into force: *1 March 2004 by notification, in accordance with article 14*

Authentic texts: *Dutch, English and Serbian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 24 March 2009*

**The texts reproduced below are the original texts of the agreement as submitted. For ease of reference, they were sequentially paginated. The relevant Treaty Series volume will be published in due course.*

**Pays-Bas
et
Yougoslavie**

Accord relatif à l'encouragement et à la protection réciproque des investissements entre le Royaume des Pays-Bas et la République fédérale de Yougoslavie. La Haye, 29 janvier 2002

Entrée en vigueur : *1er mars 2004 par notification, conformément à l'article 14*

Textes authentiques : *néerlandais, anglais et serbe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 24 mars 2009*

**Les textes reproduit ci-dessous sont les textes authentiques de l'accord tel que soumises pour l'enregistrement. Pour référence, ils ont été présentés sous forme de la pagination consécutive. Le volume correspondant du Recueil des Traités sera disponible en temps utile.*

[DUTCH TEXT – TEXTE NÉERLANDAIS]

15 (2002) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 2002 Nr. 83

A. TITEL

*Verdrag inzake de bevordering en wederzijdse bescherming van
investeringsen tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Federale
Republiek Joegoslavië;
’s-Gravenhage, 29 januari 2002*

Verdrag inzake de bevordering en wederzijdse bescherming van investeringen tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Federale Republiek Joegoslavië

Het Koninkrijk der Nederlanden

en

de Federale Republiek Joegoslavië,

hierna te noemen de Verdragsluitende Partijen,

Geleid door de wens hun van oudsher bestaande vriendschapsbanden te versterken en de economische betrekkingen tussen hen uit te breiden en te intensiveren, met name wat betreft investeringen door investeerders van de ene Verdragsluitende Partij op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij,

In het besef dat overeenstemming over de aan dergelijke investeringen toe te kennen behandeling het kapitaalverkeer en de overdracht van technologie tussen, alsmede de economische ontwikkeling van de Verdragsluitende Partijen zal stimuleren, en dat een eerlijke en rechtvaardige behandeling van investeringen wenselijk is,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Verdrag:

- a. wordt onder de term „investeringen” verstaan alle soorten vermogensbestanddelen en in het bijzonder, doch niet uitsluitend:
 - i. roerende en onroerende zaken, alsmede alle andere zakelijke rechten, zoals huurcontracten, hypotheken, pandrechten en onderpanden, met betrekking tot alle soorten vermogensbestanddelen;
 - ii. rechten ontleend aan aandelen, obligaties en andere soorten belangen in ondernemingen en joint ventures;
 - iii. aanspraken op geld, op andere vermogensbestanddelen of op iedere prestatie die economische waarde heeft;
 - iv. rechten op het gebied van de intellectuele eigendom (zoals auteursrechten en aanverwante rechten, patenten, industriële ontwerpen of modellen en handelsmerken), technische werkwijzen, goodwill en knowhow;
 - v. rechten verleend krachtens het publiekrecht of bij overeenkomst, met inbegrip van rechten tot het opsporen, exploreren, ontginnen en winnen van natuurlijke rijkdommen.

- b. omvat de term „investeerders” met betrekking tot elk van beide Verdragssluitende Partijen:
- i. natuurlijke personen die de nationaliteit van die Verdragssluitende Partij hebben;
 - ii. rechtspersonen die zijn opgericht krachtens het recht van die Verdragssluitende Partij;
 - iii. rechtspersonen die niet zijn opgericht krachtens het recht van die Verdragssluitende Partij, maar die onder al dan niet rechtstreeks toezicht staan van natuurlijke personen zoals omschreven onder i. of van rechtspersonen zoals omschreven onder ii. hierboven.
- c. wordt onder de term „grondgebied” verstaan:
het grondgebied van de desbetreffende Verdragssluitende Partij en alle aan de territoriale zee grenzende gebieden die, krachtens het recht van de betrokken Verdragssluitende Partij en overeenkomstig het internationale recht, tot de exclusieve economische zone of het continentaal plat van de betrokken Verdragssluitende Partij behoren, en waarin deze Verdragssluitende Partij rechtsmacht of soevereine rechten uitoefent.

Artikel 2

Elke Verdragssluitende Partij bevordert, binnen het kader van haar wetten en voorschriften, de economische samenwerking door middel van de bescherming op haar grondgebied van investeringen van investeerders van de andere Verdragssluitende Partij. Met inachtneming van het recht van elke Verdragssluitende Partij de door haar wetten of voorschriften verleende bevoegdheden uit te oefenen, laat elke Verdragssluitende Partij dergelijke investeringen toe.

Artikel 3

1. Elke Verdragssluitende Partij waarborgt een eerlijke en rechtvaardige behandeling van de investeringen van investeerders van de andere Verdragssluitende Partij en belemmert niet, door onredelijke of discriminatoire maatregelen, de werking, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de vervreemding daarvan door deze investeerders. Elke Verdragssluitende Partij kent aan die investeringen een zo constant mogelijke bescherming en zekerheid toe.

2. In het bijzonder kent elke Verdragssluitende Partij aan dergelijke investeringen een behandeling toe die in elk geval niet minder gunstig is dan die welke wordt toegekend aan investeringen van haar eigen investeerders of aan investeringen van investeerders van een derde staat, naar gelang van wat het gunstigst is voor de betrokken investeerder.

3. Indien een Verdragssluitende Partij investeerders van een derde staat bijzondere voordelen heeft toegekend uit hoofde van overeenkomsten tot oprichting van douane-unies, economische unies, monetaire unies of soortgelijke instellingen, dan wel op grond van interim-

overeenkomsten die tot zodanige unies of instellingen leiden, is die Verdragsluitende Partij niet verplicht zodanige voordelen toe te kennen aan investeerders van de andere Verdragsluitende Partij.

4. Elke Verdragsluitende Partij komt alle wettelijke verplichtingen na die zij is aangegaan met betrekking tot investeringen van investeerders van de andere Verdragsluitende Partij.

5. Indien naast dit Verdrag de wettelijke bepalingen van één van beide Verdragsluitende Partijen of verplichtingen krachtens internationaal recht die thans tussen de Verdragsluitende Partijen bestaan of op een later tijdstip onderling worden aangegaan, een algemene of bijzondere regeling bevatten op grond waarvan investeringen door investeerders van de andere Verdragsluitende Partij aanspraak kunnen maken op een behandeling die gunstiger is dan in dit Verdrag is voorzien, heeft een dergelijke regeling, in zoverre zij gunstiger is, voorrang boven dit Verdrag.

Artikel 4

Met betrekking tot belastingen, heffingen, lasten en verminderingen en vrijstellingen van belasting kent iedere Verdragsluitende Partij aan investeerders van de andere Verdragsluitende Partij die zich op haar grondgebied met economische activiteiten bezighouden, een behandeling toe die niet minder gunstig is dan die welke wordt toegekend aan haar eigen investeerders of aan die van een derde staat die zich in dezelfde omstandigheden bevinden, naar gelang van wat het gunstigst is voor de betrokken investeerders. Hierbij wordt evenwel geen rekening gehouden met bijzondere belastingvoordelen door die Partij toegekend:

- a. krachtens een verdrag ter vermindering van dubbele belasting; of
- b. uit hoofde van haar deelneming aan een douane-unie, economische unie of soortgelijke instelling; of
- c. op basis van wederkerigheid met een derde staat.

Artikel 5

1. Iedere Verdragsluitende Partij waarborgt investeerders van de andere Verdragsluitende Partij de vrije overmaking van betalingen die verband houden met hun investeringen. De overmakingen geschieden in vrij inwisselbare valuta, zonder beperking of vertraging. Deze overmakingen omvatten in het bijzonder, doch niet uitsluitend:

- a. kapitaal en aanvullende bedragen voor de instandhouding of uitbreiding van investeringen;
- b. winsten, interesten, dividenden en andere lopende inkomsten;
- c. gelden voor de aflossing van leningen;
- d. de opbrengst van de verkoop of liquidatie van de investering;
- e. royalty's of honoraria;
- f. niet bestede inkomsten van personen die in verband met de investering op het grondgebied van de Verdragsluitende Partij werkzaam zijn;

g. betalingen uit hoofde van artikel 7.

2. Een Verdragsluitende Partij kan verlangen dat, voorafgaand aan de overmaking van betalingen met betrekking tot een investering, belastingverplichtingen ten aanzien van die investering door de investeerder worden vervuld, mits dergelijke verplichtingen niet-discriminatoir zijn en niet worden aangewend om het in het eerste lid genoemde doel te dwarsbomen.

3. Een Verdragsluitende Partij kan in geval van ernstige betalingsbalansproblemen en externe financiële moeilijkheden of dreiging daarvan maatregelen nemen of handhaven die strijdig zijn met haar verplichtingen uit hoofde van het eerste lid. Dergelijke maatregelen:

- a. stroken met de Artikelen der Overeenkomst betreffende het Internationale Monetaire Fonds;
- b. zijn niet ingrijpender dan noodzakelijk om de in dit lid bedoelde situatie het hoofd te bieden; en
- c. zijn tijdelijk en worden beëindigd zodra de omstandigheden zulks toestaan.

Artikel 6

1. Investerings van investeerders van een Verdragsluitende Partij op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij mogen niet worden genationaliseerd, onteigend of onderworpen aan maatregelen met een soortgelijk effect als nationalisatie of onteigening (hierna te noemen „onteigening”), behalve wanneer de onteigening:

- a. geschiedt in het algemeen belang;
- b. geschiedt met inachtneming van een behoorlijke rechtsgang;
- c. niet discriminerend is; en
- d. gepaard gaat met de betaling van onmiddellijke, adequate en doeltreffende schadeloosstelling, die onverwijld wordt verstrekt.

Die schadeloosstelling is gelijk aan de billijke marktwaarde van de onteigende investering op het tijdstip vlak voordat de onteigening plaatsvond. De billijke marktwaarde omvat geen waardeverandering ontstaan als gevolg van het voorafgaand openbaar bekend worden van de onteigening.

De schadeloosstelling omvat rente tegen de normale commerciële rentevoet tot de datum van betaling en kan zonder vertraging vrijelijk worden overgemaakt.

2. De betrokken investeerder heeft recht op onmiddellijke toetsing door een gerechtelijke of andere onafhankelijke bevoegde instantie van die Partij krachtens de wet- en regelgeving van de Verdragsluitende Partij die de onteigening verricht, van zijn zaak, de waardebeoordeling van zijn investeringen en de betaling van schadeloosstelling overeenkomstig de beginselen neergelegd in dit Verdrag.

Artikel 7

1. Aan investeerders van de ene Verdragsluitende Partij die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand, opstand, oproer of onge-regeldheden, wordt door de laatstgenoemde Verdragsluitende Partij wat restitutie, schadevergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, geen minder gunstige behandeling toegekend dan die welke die Verdragsluitende Partij toekent aan haar eigen investeerders of aan investeerders van een derde staat, naar gelang van wat het gunstigst is voor de betrokken investeerders.

2. Onverminderd het eerste lid wordt investeerders van een Verdragsluitende Partij die in één van de in dat lid genoemde situaties op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij verliezen lijden ten gevolge van:

- i. de vordering van hun eigendommen door de autoriteiten van de andere Verdragsluitende Partij, of
- ii. de vernietiging van hun eigendommen door de autoriteiten van de andere Verdragsluitende Partij, anders dan onder dwang van de omstandigheden,

door laatstgenoemde Verdragsluitende Partij restitutie of schadeloosstelling toegekend, die in beide gevallen onmiddellijk, adequaat en doeltreffend is en, met betrekking tot schadeloosstelling, in overeenstemming met artikel 6 is.

Artikel 8

Indien de investeringen van een investeerder van de ene Verdragsluitende Partij verzekerd zijn tegen niet-commerciële risico's of anderszins aanleiding geven tot de betaling van schadevergoeding ter zake van die investeringen krachtens een bij wet, voorschrift of overheidscontract ingesteld stelsel, wordt de subrogatie van de verzekeraar of de herverzekeraar of de door de ene Verdragsluitende Partij aangewezen instantie in de rechten van de bedoelde investeerder, ingevolge de voorwaarden van deze verzekering of krachtens een andere gegeven schadeloosstelling, door de andere Verdragsluitende Partij erkend.

Artikel 9

1. Een geschil dat mocht ontstaan tussen een investeerder van de ene Verdragsluitende Partij en de andere Verdragsluitende Partij betreffende een investering op het grondgebied van die andere Verdragsluitende Partij wordt, indien mogelijk, in der minne geschikt.

2. Indien het in het eerste lid bedoelde geschil niet kan worden geregeld binnen een periode van drie maanden vanaf de datum waarop één van beide partijen bij het geschil schriftelijk om een minnelijke schikking heeft verzocht, is de investeerder gerechtigd het geschil, naar zijn keuze, ter beslechting voor te leggen aan:

a. het Internationale Centrum voor de Beslechting van Investeringsgeschillen (ICSID) ter beslechting door arbitrage of bemiddeling krachtens het Verdrag inzake de beslechting van investeringsgeschillen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 te Washington werd opengesteld voor ondertekening;

b. het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen overeenkomstig de regels betreffende de Aanvullende Voorziening voor de toepassing van conciliatie-, arbitrage- en onderzoeksprocedures (Aanvullende Voorziening), indien een van de Verdragsluitende Partijen geen Verdragsluitende Staat is bij het Verdrag genoemd in letter a. van dit artikel;

c. één scheidsman of een internationaal ad hoc-scheidsgerecht krachtens het arbitragereglement van de Commissie voor Internationaal Handelsrecht van de Verenigde Naties (UNCITRAL);

d. het Hof van Arbitrage van de Internationale Kamer van Koophandel (ICC).

3. Elke Verdragsluitende Partij stemt er bij dezen onvoorwaardelijk mee in een geschil voor te leggen ter internationale bemiddeling of arbitrage overeenkomstig de bepalingen van dit artikel.

4. De in het derde lid bedoelde instemming door de Verdragsluitende Partij tezamen met de schriftelijke voorlegging door de investeerder van het geschil ter regeling of de voorafgaande schriftelijke instemming van de investeerder met een dergelijke voorlegging, vormen de schriftelijke toestemming en de schriftelijke overeenkomst tussen de partijen bij het geschil voor de voorlegging ter beslechting in de zin van Hoofdstuk II van het ICSID-Verdrag, van de Aanvullende Voorziening van het ICSID, van artikel I van het Arbitragereglement van UNCITRAL, van het Arbitragereglement van de ICC en van artikel II van het VN-Verdrag over de erkenning en tenuitvoerlegging van buitenlandse scheidsrechterlijke uitspraken (het „Verdrag van New York”).

5. De arbitrage-uitspraken zijn onherroepelijk en bindend voor de partijen bij het geschil en worden ten uitvoer gelegd krachtens het recht van de Verdragsluitende Partij op het grondgebied waarvan de investering is gedaan.

6. Een rechtspersoon die onderdaan is van een Verdragsluitende Partij en over wie onderdanen van een andere Verdragsluitende Partij zeggenschap hebben voordat een dergelijk geschil ontstaat, wordt, overeenkomstig artikel 25, tweede lid, letter b, van het Verdrag, voor de toepassing van het Verdrag behandeld als een onderdaan van de andere Verdragsluitende Partij.

Artikel 10

De bepalingen van dit Verdrag zijn, vanaf de datum waarop dit in werking treedt, ook van toepassing op investeringen die vóór die datum zijn gedaan.

Artikel 11

Elk van beide Verdragsluitende Partijen kan aan de andere Verdragsluitende Partij voorstellen overleg te plegen over een aangelegenheid betreffende de uitlegging of toepassing van het Verdrag. De andere Verdragsluitende Partij neemt dit voorstel in welwillende overweging en biedt passende gelegenheid voor een dergelijk overleg.

Artikel 12

1. Enig geschil tussen de Verdragsluitende Partijen betreffende de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag dat niet binnen een redelijke termijn langs diplomatieke weg kan worden beslecht, wordt, tenzij de Partijen anders zijn overeengekomen, op verzoek van een van beide Partijen voorgelegd aan een uit drie leden samengesteld scheidsgerecht. Elke Verdragsluitende Partij benoemt één scheidsman en de twee aldus benoemde scheidslieden benoemen tezamen een derde scheidsman, die geen onderdaan van een der Partijen is, tot hun voorzitter.

2. Indien een van beide Partijen nalaat haar scheidsman te benoemen en indien zij binnen twee maanden geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek van de andere Partij tot deze benoeming over te gaan, kan de laatstgenoemde Partij de President van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming te verrichten.

3. Indien de beide scheidslieden niet binnen twee maanden na hun benoeming overeenstemming kunnen bereiken over de keuze van de derde scheidsman, kan elk der Partijen de President van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming te verrichten.

4. Indien in de in het tweede en derde lid van dit artikel bedoelde gevallen de President van het Internationale Gerechtshof verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, of onderdaan is van een van beide Verdragsluitende Partijen, wordt de Vice-President verzocht de noodzakelijke benoemingen te verrichten. Indien de Vice-President verhinderd is de genoemde functie uit te oefenen, of onderdaan is van een van beide Partijen, wordt het lid van het Gerechtshof dat de hoogste anciënniteit heeft, beschikbaar is en geen onderdaan is van één der Partijen, verzocht de noodzakelijke benoemingen te verrichten.

5. Het scheidsgerecht doet uitspraak op basis van eerbiediging van het recht. Alvorens uitspraak te doen, kan het scheidsgerecht in elk stadium van het geding een minnelijke schikking van het geschil aan de

Partijen voorstellen. De voorgaande bepalingen doen geen afbreuk aan regeling van het geschil ex aequo et bono, indien de Partijen dit overeenkomen.

6. Tenzij de Verdragsluitende Partijen anders beslissen, stelt het scheidsgerecht zijn eigen procedureregels vast.

7. Het scheidsgerecht neemt zijn beslissing bij meerderheid van stemmen. Deze beslissing is onherroepelijk en bindend voor de Partijen.

8. Elke Verdragsluitende Partij draagt de kosten van haar eigen scheidsman en van haar eigen vertegenwoordiging in de scheidsrechtelijke procedure. De kosten van de voorzitter alsmede de overige kosten worden gelijkelijk door de Verdragsluitende Partijen gedragen. Het scheidsgerecht kan evenwel in zijn beslissing bepalen dat door één van de twee Verdragsluitende Partijen een groter gedeelte van de kosten wordt gedragen; deze beslissing is bindend voor beide Verdragsluitende Partijen.

Artikel 13

Wat betreft het Koninkrijk der Nederlanden is dit Verdrag van toepassing op het deel van het Koninkrijk in Europa, de Nederlandse Antillen en Aruba, tenzij anders is bepaald in de in artikel 14, eerste lid, bedoelde mededeling.

Artikel 14

1. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum waarop de Verdragsluitende Partijen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld dat aan hun grondwettelijk vereiste procedures is voldaan, en blijft van kracht gedurende een tijdvak van vijftien jaar.

2. Tenzij ten minste zes maanden voor het verstrijken van de geldigheidsduur door een van beide Verdragsluitende Partijen mededeling van beëindiging is gedaan, wordt dit Verdrag telkens stilzwijgend verlengd voor een tijdvak van tien jaar, waarbij elke Verdragsluitende Partij zich het recht voorbehoudt het Verdrag te beëindigen met inachtneming van een opzegtermijn van ten minste zes maanden vóór het verstrijken van de lopende termijn van geldigheid.

3. Ten aanzien van investeringen die zijn gedaan vóór de datum van beëindiging van dit Verdrag, blijven de voorgaande artikelen van kracht gedurende een tijdvak van vijftien jaar vanaf die datum.

4. Met inachtneming van de in het tweede lid van dit artikel genoemde termijn is het Koninkrijk der Nederlanden gerechtigd de toepassing van dit Verdrag ten aanzien van een deel van het Koninkrijk afzonderlijk te beëindigen.

5. Bij de inwerkingtreding van dit Verdrag wordt de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Socialistische Federale Republiek Joegoslavië inzake de bescherming van investeringen, ondertekend op 16 februari 1976, in de betrekkingen tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Federale Republiek Joegoslavië beëindigd en vervangen door dit Verdrag. Dit Verdrag beëindigt slechts de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Socialistische Federale Republiek Joegoslavië inzake de bescherming van investeringen, ondertekend op 16 februari 1976, ten aanzien van de Federale Republiek Joegoslavië en die delen van het Koninkrijk der Nederlanden, voor welke dit Verdrag van toepassing is overeenkomstig de mededeling in het eerste lid van dit artikel. Dit Verdrag is evenwel niet van toepassing op geschillen betreffende investeringen waarop een procedure voor de regeling van geschillen uit hoofde van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Socialistische Federale Republiek Joegoslavië inzake de bescherming van investeringen, ondertekend op 16 februari 1976, van toepassing is. In een dergelijk geval blijft laatstgenoemde Overeenkomst van toepassing op deze investeringen, voorzover deze betrekking heeft op de bedoelde geschillen, totdat een definitieve regeling voor deze geschillen is getroffen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te 's-Gravenhage, op 29 januari 2002, in de Nederlandse, de Servische en de Engelse taal, zijnde de drie teksten authentiek. In geval van verschil in interpretatie is de Engelse tekst doorslaggevend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

(w.g.) J. J. VAN AARTSEN

Voor de Federale Republiek Joegoslavië

(w.g.) G. SVILANOVIC

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag kan worden gebonden.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 14, eerste lid, in werking treden op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum waarop de Verdragsluitende Partijen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld dat aan hun grondwettelijk vereiste procedures is voldaan.

J. GEGEVENS**Verwijzingen**

- Titel** : Overeenkomst betreffende het Internationale Monetair Fonds;
Washington, 27 december 1945
- Tekst** : *Stb.* G 278
Trb. 1968, 106 (Engels en vertaling na 1^e wijziging)
Trb. 1977, 40 (Engels en vertaling na 2^e wijziging)
Trb. 1991, 70 (Engels en vertaling na 3^e wijziging)
Trb. 1998, 72 (Engels en vertaling na 4^e wijziging)
- Titel** : Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten;
Washington, 18 maart 1965
- Tekst** : *Trb.* 1966, 152 (Engels en Frans en vertaling)
Trb. 1981, 191, rubriek J (Engelse tekst van de Procedureregels van de Aanvullende Voorziening bij het Verdrag)
- Laatste *Trb.*** : *Trb.* 1994, 126
- Titel** : Statuut van het Internationale Gerechtshof;
San Francisco, 26 juni 1945
- Tekst** : *Trb.* 1971, 55 (Engels en Frans)
Trb. 1987, 114 (herziene vertaling)
- Laatste *Trb.*** : *Trb.* 1997, 106

Titel : Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Socialistische Federatieve Republiek Joegoslavië inzake de bescherming van investeringen; Belgrado, 16 februari 1976
Tekst : *Trb.* 1976, 40 (Engels en vertaling)
Laatste *Trb.* : *Trb.* 2002, 4

Uitgegeven de *vierentwintigste* april 2002.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. J. VAN AARTSEN

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

B. TEKST¹⁾

Agreement on encouragement and reciprocal protection of investments between the Kingdom of the Netherlands and the Federal Republic of Yugoslavia.

The Kingdom of the Netherlands
and
the Federal Republic of Yugoslavia,
hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Desiring to strengthen their traditional ties of friendship and to extend and intensify the economic relations between them, particularly with respect to investments by the investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party,

Recognising that agreement upon the treatment to be accorded to such investments will stimulate the flow of capital and technology and the economic development of the Contracting Parties and that fair and equitable treatment of investments is desirable,

Have agreed as follows:

Article I

For the purposes of this Agreement:

- a) the term “investments” means every kind of asset and more particularly, though not exclusively:
- (i) movable and immovable property as well as any other rights in rem, such as leases, mortgages, liens and pledges, in respect of every kind of asset;
 - (ii) rights derived from shares, bonds and other kinds of interests in companies and joint ventures;
 - (iii) claims to money, to other assets or to any performance having an economic value;
 - (iv) rights in the field of intellectual property (such as copyrights and related rights, patents, industrial designs or models, trade marks), technical processes, goodwill and know-how;
 - (v) rights granted under public law or under contract, including rights to prospect, explore, extract and win natural resources.

¹⁾ De Servische tekst is niet afgedrukt.

b) the term “investors” shall comprise with regard to either Contracting Party:

- (i) natural persons having the nationality of that Contracting Party;
- (ii) legal persons constituted under the law of that Contracting Party;
- (iii) legal persons not constituted under the law of that Contracting Party but controlled, directly or indirectly, by natural persons as defined in (i) or by legal persons as defined in (ii).

c) the term “territory” means:

the territory of the Contracting Party concerned and any area adjacent to the territorial sea which, under the laws applicable in the Contracting Party concerned, and in accordance with international law, is the exclusive economic zone or continental shelf of the Contracting Party concerned, in which that Contracting Party exercises jurisdiction or sovereign rights.

Article 2

Either Contracting Party shall, within the framework of its laws and regulations, promote economic cooperation through the protection in its territory of investments of investors of the other Contracting Party. Subject to its right to exercise powers conferred by its laws or regulations, each Contracting Party shall admit such investments.

Article 3

1. Each Contracting Party shall ensure fair and equitable treatment of the investments of investors of the other Contracting Party and shall not impair, by unreasonable or discriminatory measures, the operation, management, maintenance, use, enjoyment or disposal thereof by those investors. Each Contracting Party shall accord to such investments the most constant protection and security.

2. More particularly, each Contracting Party shall accord to such investments treatment which in any case shall not be less favourable than that accorded either to investments of its own investors or to investments of investors of any third State, whichever is more favourable to the investor concerned.

3. If a Contracting Party has accorded special advantages to investors of any third State by virtue of agreements establishing customs unions, economic unions, monetary unions or similar institutions, or on the basis of interim agreements leading to such unions or institutions, that Con-

tracting Party shall not be obliged to accord such advantages to investors of the other Contracting Party.

4. Each Contracting Party shall observe any legal obligation it may have entered into with regard to investments of investors of the other Contracting Party.

5. If the provisions of law of either Contracting Party or obligations under international law existing at present or established hereafter between the Contracting Parties in addition to the present Agreement contain a regulation, whether general or specific, entitling investments by investors of the other Contracting Party to a treatment more favourable than is provided for by the present Agreement, such regulation shall, to the extent that it is more favourable, prevail over the present Agreement.

Article 4

With respect to taxes, fees, charges and to fiscal deductions and exemptions, each Contracting Party shall accord to investors of the other Contracting Party who are engaged in any economic activity in its territory, treatment not less favourable than that accorded to its own investors or to those of any third State who are in the same circumstances, whichever is more favourable to the investors concerned. For this purpose, however, any special fiscal advantages accorded by that Party, shall not be taken into account:

- a) under an agreement for the avoidance of double taxation; or
- b) by virtue of its participation in a customs union, economic union or similar institution; or
- c) on the basis of reciprocity with a third State.

Article 5

1. Each Contracting Party shall guarantee to the investors of the other Contracting Party the free transfer of payments related to their investments. The transfers shall be made in a freely convertible currency, without restriction or delay. Such transfers include in particular though not exclusively:

- a) capital and additional amounts to maintain or increase investments;
- b) profits, interests, dividends and other current income;
- c) funds in repayment of loans;
- d) the proceeds of sale or liquidation of the investment;
- e) royalties or fees;
- f) unspent earnings of persons working in connection with the investment in the territory of the Contracting Party;

g) payments arising under Article 7.

2. A Contracting Party may require that, prior to the transfer of payments relating to an investment, tax obligations in relation to such an investment are fulfilled by the investor, provided that such obligations shall be non-discriminatory and shall not be used to defeat the purpose of paragraph 1) of this Article.

3. A Contracting Party may adopt or maintain measures inconsistent with its obligations under paragraph 1 of this Article in the event of serious balance-of-payments and external financial difficulties or threat thereof. Such measures:

- a) shall be consistent with the Articles of Agreement of the International Monetary Fund;
- b) shall not exceed those necessary to deal with the circumstances described in this paragraph; and
- c) shall be temporary and shall be eliminated as soon as conditions permit.

Article 6

1. Investments by investors of either Contracting Party shall not be nationalized, expropriated or subjected to any other measure having effect equivalent to nationalization or expropriation (hereinafter referred to as "expropriation") in the territory of the other Contracting Party except where expropriation is:

- a) for a purpose which is in the public interest;
- b) carried out under due process of law;
- c) non-discriminatory, and
- d) against prompt, adequate and effective compensation, which shall be effected without delay.

Such compensation shall correspond to the fair market value of the investment expropriated immediately before the expropriation occurred. The fair market value shall not reflect any change in value occurring because the expropriation had become publicly known earlier.

The compensation shall include interest at a normal commercial rate until the date of payment and shall be freely transferable without delay.

2. The investor affected shall have a right to prompt review, under the laws or regulations of the Contracting Party making the expropriation, by a judicial or other competent and independent authority of that Contracting Party, of his or its case, of the valuation of his or its investment and of the payment of compensation in accordance with the principles set out in this Agreement.

Article 7

1. Investors of the one Contracting Party who suffer losses in respect of their investments in the territory of the other Contracting Party owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency, revolt, insurrection or riot shall be accorded by the latter Contracting Party treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, no less favourable than that which that Contracting Party accords to its own investors or to investors of any third State, whichever is more favourable to the investors concerned.

2. Without prejudice to paragraph 1 of this Article, investors of one Contracting Party who, in any of the situations referred to in that paragraph suffer losses in the territory of the other Contracting Party resulting from:

- (i) requisitioning of their property by the authorities of the other Contracting Party, or
- (ii) destruction of their property by the authorities of the other Contracting Party, which was not required by the necessity of the situation,

shall be accorded by the latter Contracting Party restitution or compensation which in either case shall be prompt, adequate and effective and, with regard to compensation, shall be in accordance with Article 6.

Article 8

If the investments of an investor of the one Contracting Party are insured against non-commercial risks or otherwise give rise to payment of indemnification in respect of such investments under a system established by law, regulation or government contract, any subrogation of the insurer or re-insurer or Agency designated by the one Contracting Party to the rights of the said investor pursuant to the terms of such insurance or under any other indemnity given shall be recognised by the other Contracting Party.

Article 9

1. Any dispute which may arise between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party in connection with an investment in the territory of that other Contracting Party shall, if possible, be settled amicably.

2. If the dispute referred to in paragraph 1 of this Article cannot be settled within three months from the date on which either party to the dispute requested in writing an amicable settlement, the investor shall be entitled to submit the dispute, at his choice, for settlement to:

a) the International Centre for Settlement of Investment Disputes, for settlement by arbitration or conciliation under the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, opened for signature at Washington on 18 March 1965;

b) the International Centre for Settlement of Investment Disputes under the Rules Governing the Additional Facility for the Administration of Conciliation, Arbitration and Fact-Finding Proceedings (Additional Facility Rules), if one of the Contracting Parties is not a Contracting State to the Convention as mentioned in paragraph a) of this Article;

c) a sole arbitrator or an international ad hoc arbitral tribunal under the Arbitration Rules of the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL);

d) the Court of Arbitration of the International Chamber of Commerce (ICC).

3. Each Contracting Party hereby gives its unconditional consent to the submission of a dispute to international conciliation or arbitration in accordance with the provisions of this Article.

4. The consent given by the Contracting Party in paragraph 3) of this Article, together with either the written submission of the dispute to resolution by the investor or the investor's advance written consent to such submission, shall constitute the written consent and the written agreement of the parties to the dispute to its submission for settlement for the purposes of Chapter II of the ICSID Convention, the ICSID Additional Facility Rules, Article 1 of the UNCITRAL Arbitration Rules, the Rules of Arbitration of the ICC and Article II of the United Nations Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards (the "New York Convention").

5. The arbitral awards shall be final and binding on the parties to the dispute and shall be executed under the laws of the Contracting Party in whose territory the investment was made.

6. A legal person which is a national of one Contracting Party and which before such a dispute arises is controlled by nationals of the other Contracting Party shall, in accordance with Article 25 2b) of the Convention, for the purpose of the Convention be treated as a national of the other Contracting Party.

Article 10

The provisions of this Agreement shall, from the date of entry into force thereof, also apply to investments, which have been made before that date.

Article 11

Either Contracting Party may propose to the other Contracting Party that consultations be held on any matter concerning the interpretation or application of the Agreement. The other Contracting Party shall accord sympathetic consideration to the proposal and shall afford adequate opportunity for such consultations.

Article 12

1. Any dispute between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of the present Agreement, which cannot be settled within a reasonable lapse of time by means of diplomatic negotiations, shall, unless the Parties have otherwise agreed, be submitted, at the request of either Party, to an arbitral tribunal, composed of three members. Each Party shall appoint one arbitrator and the two arbitrators thus appointed shall together appoint a third arbitrator as their chairman who is not a national of either Party.

2. If one of the Parties fails to appoint its arbitrator and has not proceeded to do so within two months after an invitation from the other Party to make such appointment, the latter Party may invite the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment.

3. If the two arbitrators are unable to reach agreement, in the two months following their appointment, on the choice of the third arbitrator, either Party may invite the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment.

4. If, in the cases provided for in the paragraphs 2 and 3 of this Article, the President of the International Court of Justice is prevented from discharging the said function or is a national of either Contracting Party, the Vice-President shall be invited to make the necessary appointments. If the Vice-President is prevented from discharging the said function or is a national of either Party the most senior member of the Court available who is not a national of either Party shall be invited to make the necessary appointments.

5. The tribunal shall decide on the basis of respect for the law. Before the tribunal decides, it may at any stage of the proceedings propose to the Parties that the dispute be settled amicably. The foregoing provisions

shall not prejudice settlement of the dispute *ex aequo et bono* if the Parties so agree.

6. Unless the Parties decide otherwise, the tribunal shall determine its own procedure.

7. The tribunal shall reach its decision by a majority of votes. Such decision shall be final and binding on the Parties.

8. Each Contracting Party shall bear the costs of its own arbitrator and of its representation in the arbitration proceedings. The costs of the Chairman and the remaining expenses shall be borne in equal parts by the Contracting Parties. The tribunal may, however, in its decision direct that a higher proportion of costs shall be borne by one of the two Contracting Parties, and this award shall be binding on both Contracting Parties.

Article 13

As regards the Kingdom of the Netherlands, the present Agreement shall apply to the part of the Kingdom in Europe, to the Netherlands Antilles and to Aruba, unless the notification provided for in Article 14, paragraph 1 provides otherwise.

Article 14

1. The present Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the date on which the Contracting Parties have notified each other in writing that their constitutionally required procedures have been complied with, and shall remain in force for a period of fifteen years.

2. Unless notice of termination has been given by either Contracting Party at least six months before the date of the expiry of its validity, the present Agreement shall be extended tacitly for periods of ten years, whereby each Contracting Party reserves the right to terminate the Agreement upon notice of at least six months before the date of expiry of the current period of validity.

3. In respect of investments made before the date of the termination of the present Agreement, the foregoing Article s shall continue to be effective for a further period of fifteen years from that date.

4. Subject to the period mentioned in paragraph 2 of this Article, the Kingdom of the Netherlands shall be entitled to terminate the application of the present Agreement separately in respect of any of the parts of the Kingdom.

5. Upon entry into force of the present Agreement, the Agreement on the Protection of Investments between the Kingdom of the Netherlands and the Socialist Federal Republic of Yugoslavia, signed on 16 February 1976, shall be terminated in the relation between the Kingdom of the Netherlands and the Federal Republic of Yugoslavia, and replaced by the present Agreement. The present Agreement will only terminate the Agreement on the Protection of Investments between the Kingdom of the Netherlands and the Socialist Federal Republic of Yugoslavia, signed on 16 February 1976, in relation with the Federal Republic of Yugoslavia and those parts of the Kingdom of the Netherlands to which the present Agreement applies in conformity with the notification mentioned in paragraph 1 of this Article. The present Agreement shall however not be applicable to disputes concerning investments which are subject of a dispute settlement procedure under the Agreement on the Protection of Investments between the Kingdom of the Netherlands and the Socialist Federal Republic of Yugoslavia of 16 February 1976. In that case the latter Agreement shall continue to apply to these investments, as far as it concerns the disputes referred to, until a final settlement for these disputes has been reached.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned representatives, duly authorised thereto, have signed the present Agreement.

DONE in two originals at The Hague, on 29 January 2002, in the Netherlands, Serbian and English languages, the three texts being authentic. In case of difference of interpretation the English text will prevail.

For the Kingdom of the Netherlands

(sd.) J. J. VAN AARTSEN

For the Federal Republic of Yugoslavia

(sd.) G. SVILANOVIC

[SERBIAN TEXT – TEXTE SERBE]

Споразум о подстицању и узајамној заштити улагања између
Краљевине Холандије

и

Савезне Републике Југославије

Краљевина Холандија,

и

Савезна Република Југославија

у даљем тексту Стране Уговорнице,

У жељи да ојачају своје традиционално пријатељске везе и да прошире и интензивирају међусобне економске односе, нарочито у погледу улагања улагача једне Стране Уговорнице на територији друге Стране Уговорнице,

Увиђајући да ће споразум о третману, који ће бити обезбеђен за таква улагања, подстицати проток капитала и технологије и економски развој Страна Уговорница и да је пожељан праведан и правичан третман улагања,

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1

У смислу овог Споразума:

(а) израз "улагања" означава сваку врсту средстава а посебно, мада не и искључиво:

(i) - покретну и непокретну имовину као и сва остала права својине *in rem*, као што су закуп, хипотека, залога и јемство, у погледу свих врста средстава;

(ii) права проистекла из акција, обвезница и других врста интереса у компанијама и заједничким улагањима;

(iii) - новчана потраживања, потраживања других средстава, или по основу обављања послова који имају економску вредност;

(iv) - права на пољу интелектуалне својине (као што су ауторска права и сродна права, патенти, индустријски планови или модели, трговачки знаци) технички процеси, гоодњилл и коњ-хоњ;

(v) права дата на основу закона или уговора, укључујући права на истраживање, испитивање, вађење и добијање природних богатстава.

(б) израз "улагачи" ће, у погледу било које Стране Уговорнице, обухватати:

(i) - физичка лица која имају држављанство те Стране Уговорнице;

(ii) - правна лица основана према закону те Стране Уговорнице;

(iii) - правна лица која нису основана према закону те Стране Уговорнице већ их контролишу, било директно или индиректно, физичка лица дефинисана под (i) или правна лица дефинисана под (ii).

(в) Израз "територија" означава:

територију односне Стране Уговорнице и било коју површину у близини територијалног мора која је, према законима који се примењују код односне Стране Уговорнице у складу са међународним правом, ексклузивна економска зона, или континентално приобаље односне Стране Уговорнице, на ком та Страна Уговорница врши јурисдикцију или остварује суверена права.

Члан 2

Свака Страна Уговорница ће, у оквиру својих закона и прописа, подстицати економску сарадњу кроз заштиту улагања улагача друге Стране Уговорнице на својој територији. Свака Страна Уговорница ће прихватати таква улагања, зависно од њеног права да спроводи овлашћења утврђена законима или прописима.

Члан 3

(1) Свака Страна Уговорница ће обезбедити праведан и правичан третман улагањима улагача друге Стране Уговорнице и неће наносити штету, неоправданим или дискриминаторним мерама, раду, управљању, одржавању,

коришћењу, уживању или располагању тим улагањима од стране тих улагача. Свака Страна Уговорница ће таквим улагањима пружати најпостојанију заштиту и безбедност.

(2) Конкретније, свака Страна Уговорница ће таквим улагањима обезбедити третман који ниуком случају неће бити мање повољан од оног који обезбеђује било улагањима властитих улагача, или улагањима улагача трећих Држава, зависно од тога који је повољнији за заинтересованог улагача.

(3) Ако је Страна Уговорница дала специјалне повластице улагачима неке треће Државе на основу споразума којима се оснивају царинске уније, економске уније, монетарне уније или сличне институције, или на основу привремених споразума који воде таквим унијама или институцијама, та Страна Уговорница неће бити у обавези да обезбеди такве повластице улагачима друге Стране Уговорнице.

(4) Свака Страна Уговорница ће поштовати сваку правну обавезу коју је евентуално преузела у погледу улагања улагача друге Стране Уговорнице.

(5) Ако одредбе закона било које Стране Уговорнице, или обавезе из међународног права које тренутно постоје или буду утврђене касније између Страна Уговорница као допуна овом Споразуму, садрже пропис, било општи или посебан, којим се улагањима улагача друге Стране Уговорнице даје право на повољнији третман од оног који се предвиђа овим Споразумом, тај пропис ће, у мери у којој је повољнији, имати превагу над овим Споразумом.

Члан 4

У погледу пореза, накнада, трошкова и фискалних одбијања и изузећа, свака Страна Уговорница ће улагачима друге Стране Уговорнице, који су ангажовани у некој привредној делатности на њеној територији, обезбедити третман који није мање повољан од оног који обезбеђује властитим улагачима или улагачима трећих Држава који су у истим околностима, зависно од тога који је повољнији за заинтересоване улагаче. У ту сврху, међутим, неће се узимати у обзир никакве посебне фискалне повластице које та Страна даје:

- а) на основу уговора о избегавању двоструког опорезивања; или
- б) на основу њеног учешћа у царинској унији, економској унији или сличној институцији; или
- в) на основу реципроцитета са неком трећом Државом.

Члан 5

1) Свака Страна Уговорница ће гарантовати улагачима друге Стране Уговорнице слободан трансфер плаћања која се односе на њихова улагања. Трансфери ће се вршити у слободно конвертибилној валути, без ограничења или одлагања. Такви трансфери обухватају посебно, мада не и искључиво:

- а) капитал и додатне износе за одржавање или повећање улагања;
- б) добит, камате, дивиденде и други текући приход;
- в) средстава од отплате зајмова;
- г) приходе од продаје или ликвидације улагања;
- д) ауторске хонораре или накнаде;
- ђ) непотрошене зараде особља које ради у вези са улагањем на територији Стране Уговорнице;
- е) плаћања проистекла из Члана 7.

2) Страна Уговорница може да захтева да улагач, пре трансфера плаћања која се односе на улагање, изврши пореске обавезе у вези са таквим улагањем, под условом да те обавезе буду недискриминаторне и да се не користе за поништење смисла става 1) овог Члана.

3) Страна Уговорница може да усвоји или да задржи мере које нису у складу са њеним обавезама из става 1 овог Члана, у случају озбиљних платно-билансних и спољно-финансијских потешкоћа или опасности да се оне јаве.

Такве мере:

- а) биће у сагласности са члановима Статута Међународног монетарног фонда;
- б) неће прекорачивати оне које су неопходне за бављење околностима описаним у овом ставу; и
- в) биће привремене и биће уклоњене чим то околности дозволе.

Члан 6

1) Улагања улагача било које Стране Уговорнице неће бити национализована, експроприсана, нити подвргнута мерама по дејству једнаким национализацији или експропријацији (у даљем тексту: "експропријација") на територији друге Стране Уговорнице, осим ако се експропријација врши:

- а) из разлога који је у јавном интересу;
- б) ако се спроводи уз примену закона;
- ц) ако је недискриминаторна и
- д) уз брзу, одговарајућу и ефективну накнаду, која ће се извршити без одлагања.

Таква накнада ће одговарати правичној тржишној вредности експроприсаног улагања каква је била непосредно пре експропријације. Правична тржишна вредност неће одражавати никакву промену вредности до које долази због тога што је експропријација раније постала општепозната чињеница.

Накнада ће обухватати камату по нормалној комерцијалној стопи до датума плаћања и биће слободно преносива без одлагања.

2. Оштећени улагач ће имати право да, у складу са законима и прописима Стране Уговорнице која врши експропријацију, тражи да судски или други надлежни и независни орган те Стране Уговорнице, изврши неодложно разматрање његовог случаја, процене вредности његовог улагања и плаћања накнаде у складу са принципима изложеним у овом Споразуму.

Члан 7

1) Улагачима једне Стране Уговорнице, који претрпе губитке у погледу својих улагања на територији друге Стране Уговорнице услед рата или другог оружаног сукоба, револуције, ванредног стања, побуне, устанка или немира, друга Страна Уговорница ће обезбедити третман, у погледу повраћаја, обештећења, накнаде или другог начина измирења губитака, који неће бити мање повољан од оног који та Страна Уговорница даје сопственим улагачима или улагачима било које треће државе, зависно од тога шта је повољније за заинтересоване улагаче.

2) Без штете по став 1 овог члана, улагачима једне Стране Уговорнице који, у било којој од ситуација наведених у том ставу, претрпе губитке на територији друге Стране Уговорнице, који су последица:

(1) заплене њихове имовине од стране органа власти друге Стране Уговорнице, или

(ii) уништавања њихове имовине од стране органа власти друге Стране Уговорнице, које није било потребно због неопходности ситуације,

друга Страна Уговорница ће обезбедити повраћај или накнаду, који ће у оба случаја бити брзи, одговарајући и ефективни и, у погледу накнаде, биће у складу са Чланом 6.

Члан 8

Ако су улагања улагача једне Стране Уговорнице осигурана од некомерцијалних ризика или ако на други начин проузрокују плаћање обештећења у погледу таквих улагања на основу система утврђеног законом, прописом или државним уговором, свака суброгација права поменутог улагача од стране осигуратеља или реосигуратеља или Агенције наименоване од стране једне Стране Уговорнице, сагласно условима таквог осигурања или по основу било каквог другог датог обештећења, биће признато од стране друге Стране Уговорнице.

Члан 9

1) Сваки спор који може да настане између улагача једне Стране Уговорнице и друге Стране Уговорнице, у вези са улагањем на територији те друге Стране Уговорнице, решаваће се, ако је могуће, на пријатељски начин.

2) Ако спор наведен у ставу 1 овог члана не може да се реши у року од три месеца од датума када је било која од страна у спору упутила писмени захтев за решавање спора на пријатељски начин, улагач ће имати право да, по свом избору, поднесе захтев за решавање спора:

а) Међународном центру за решавање инвестиционих спорова, на решавање путем арбитраже или измирења према Конвенцији о решавању инвестиционих спорова између држава и држављана других држава, отвореној за потписивање у Вашингтону 18. марта 1965.;

б) Међународни центар за решавање инвестиционих спорова према правилима за регулисање додатних олакшица за управљање поступцима измирења, арбитражним и истражним поступцима (Правила о додатним олакшицама), уколико једна од Страна Уговорница није држава потписница Конвенције, као што је поменуто у ставу а) овог Члана;

в) Једном арбитру или међународном *ad hoc* арбитражном суду, сходно Арбитражним правилима Комисије Уједињених нација за Међународно трговинско право (UNCITRAL);

г) Арбитражном суду Међународне трговинске коморе (ICC).

3) Свака Страна Уговорница овим путем даје безусловни пристанак на подношење спора на међународно измирење или арбитражу у складу са одредбама овог члана.

4) Пристанак који су Стране Уговорнице дале у ставу 3) овог члана, заједно са писменим подношењем спора на решавање од стране улагача или улагачев унапред дати пристанак за такво подношење, представљаће писмени пристанак и писмену сагласност страна у спору да се спор преда на решавање у смислу Поглавља II Конвенције ICSID, Правила о додатној олакшици ICSID-а, Члана I Арбитражних правила UNCITRAL-а, Правила арбитраже ICC-а и Члана II Конвенције Уједињених нација о признавању и спровођењу иностраних арбитражних пресуда ("Њујоршка конвенција").

5) Арбитражна пресуда ће бити коначна и обавезујућа за стране успору и биће спроведена према законима Стране Уговорнице на чијој територији је улагање реализовано.

6) Правно лице које је држављанин једне Стране Уговорнице а које, пре настанка таквог спора, контролишу држављани друге Стране Уговорнице, биће третирано, у складу са Чланом 25 (2) (б) Конвенције, у смислу Конвенције, као држављанин друге Стране Уговорнице.

Члан 10

Одредбе овог Споразума ће се, од датума његовог ступања на снагу, примењивати и на улагања која су реализована пре тога датума

Члан 11

Било која Страна Уговорница може да предложи другој Страни Уговорници да се одрже консултације по било ком питању у вези тумачења или примене Споразума. Друга Страна Уговорница ће благонаклоно размотрити тај предлог и пружиће одговарајућу прилику за такве консултације.

Члан 12

1) Уколико се Стране не договоре другачије, спорови између Страна Уговорница у вези са тумачењем или применом овог Споразума, који не могу да се реше у разумном временском року путем дипломатских преговора, подносиће се, на захтев једне од Страна, на решавање арбитражном суду, који сачињавају три члана. Свака Страна ће именовати по једног члана суда, а два тако именована члана суда ће заједно именовати трећег члана суда за свог председника, који није држављанин ниједне од Страна Уговорница.

2) Ако једна од Страна Уговорница пропусти да именује свога члана суда и не приступи извршењу тога у року од два месеца од позива који јој је упутила друга Страна да обави то именовање, друга Страна Уговорница може да замоли председника Међународног суда правде да изврши потребно именовање.

3) Ако два члана суда не могу да постигну договор, у року од два месеца од њиховог именовања, о избору трећег члана суда, било која Страна Уговорница може да замоли председника Међународног суда правде да изврши потребно именовање.

4) Ако је, у случајевима предвиђеним у ставовима 2) и 3) овог члана, председник Међународног суда правде спречен да обавља поменуту функцију, или је држављанин једне од Страна Уговорница, потпредседник ће бити замољен да обави потребна именовања. Ако је потпредседник спречен да обави поменуту функцију или је држављанин једне од Страна Уговорница, највиши по рангу расположиви члан Суда, који није држављанин ниједне од Страна Уговорница, биће замољен да изврши потребна именовања.

5) Суд ће доносити одлуке на бази поштовања закона. Пре но што суд донесе одлуку, може у било којој фази поступка да предложи Странама Уговорницама да реше спор на пријатељски начин. Претходне одредбе неће штетити решењу спора *ex aequo et bono* ако се Стране Уговорнице тако договоре.

6) Уколико Стране Уговорнице не одлуче другачије, суд ће утврдити сопствену процедуру рада.

7) Суд доноси одлуку већином гласова. Таква одлука ће бити коначна и обавезујућа за Стране Уговорнице.

8) Свака Страна Уговорница ће сносити трошкове свог члана суда и његовог учешћа у арбитражном поступку. Стране Уговорнице ће подједнако сносити трошкове председника и преостале трошкове. Међутим, суд може у својој одлуци да наложи да једна од двеју Страна Уговорница сноси већи део трошкова и та пресуда ће бити обавезујућа за обе Стране Уговорнице.

Члан 13

Што се тиче Краљевине Холандије, овај Споразум ће се примењивати на део Краљевине у Европи, на Холандске Антиле и Арубу, уколико обавештење предвиђено Чланом 14, став 1) не предвиђа другачије.

Члан 14

1) Овај Споразум ступа на снагу првог дана другог месеца од дана када Стране Уговорнице писменим путем обавесте једна другу да су испоштоване њихове уставом прописане процедуре и остаће на снази у периоду од петнаест година.

2) Уколико ниједна Страна Уговорница не достави писмено обавештење о раскиду најмање шест месеци пре датума истека његове важности, овај Споразум ће прећутно бити продужен за периоде од десет година, при чему свака Страна Уговорница задржава право да раскине Споразум уз доставу писменог обавештења најмање шест месеци пре датума истека текућег периода важности.

3) У погледу улагања извршених пре датума раскида овог Споразума, претходни чланови ће наставити да важе у наредном периоду од петнаест година од тога датума.

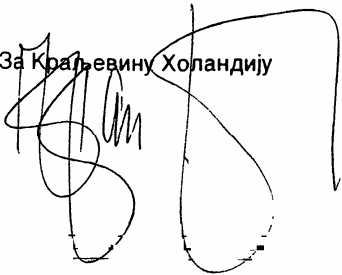
4) Зависно од периода поменутог у ставу 2) овог члана, Краљевина Холандија ће имати право да раскине примену овог Споразума засебно у погледу било ког дела Краљевине.

5) Ступањем на снагу овог Споразума, Споразум о заштити улагања између Краљевине Холандије и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, потписан 16. фебруара 1976. године, биће раскинут на релацији између Краљевине Холандије и Савезне Републике Југославије и замењен овим Споразумом. Овим Споразумом ће искључиво бити окончан Споразум о заштити улагања између Краљевине Холандије и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, потписан 16. фебруара 1976., у вези са Савезном Републиком Југославијом и оним деловима Краљевине Холандије на које се овај Споразум примењује у складу са писменим обавештењем поменутих у ставу 1) овог члана. Овај Споразум, међутим, неће бити применљив на спорове у вези улагања који су предмет процедуре за решавање спорова према Споразуму о заштити улагања између Краљевине Холандије и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије од 16. фебруара 1976. У том случају овај други Споразум ће наставити да се примењује на та улагања, у мери у којој се тиче поменутих спорова, док не буде постигнуто коначно решење за те спорове.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су долепотписани представници, ваљано овлашћени за то, потписали овај Споразум.

САЧИЊЕНО у два оригинала у *Уаџу*....., на дан *29 Јануар 2002*..... на холандском, српском и енглеском језику, при чему су сва три текста веродостојна. У случају разлике у тумачењу, енглески текст ће имати превагу.

За Краљевину Холандију

За Савезну Републику Југославију

